

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12428/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Ранђеловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., ради чинидбе и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 575/22 од 21.04.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 575/22 од 21.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 575/22 од 21.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6865/19 од 01.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужена заузела југоисточни део тужилине катастарске парцеле број .. уписане у л.н.бр. .. КО Ниш - Ћеле Кула, у површини од 2,6 м², у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, и обавезана је тужена да тужили исплати на име противвредности заузетог земљишта износ од 52.184,60 динара са законском затезном каматом од 01.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој описани заузети део њене парцеле од 2,6 м² уступи у државину и са њега уклони бесправно изграђени објекат. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.971,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 575/22 од 21.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност наведених услова, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Наводи се да је потребно уједначити судску праксу, али тужена уз ревизију није доставила нити се позвала на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или сличној чињенично-правној ствари, тако да нема потребе за уједначавањем судске праксе. У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о праву тужиље као власника земљишта на исплату прометне цене заузетог дела њене парцеле донели уз правилну примену законских решења из члана 25. Закона о основама својинскоправних односа као релевантног материјалног права при утврђењу да је тужена несавестан градитељ, односно да је знала да гради објекат на земљишту тужиље, која се као власник одмах томе успротивила, а не применом правила из члана 24. овог закона како то тврди ревидент, јер одредбе овог члана регулишу чињенично-правну ситуацију савесне градње на туђем земљишту, што у конкретном није случај, па се не могу применити.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.04.2016. године и вредност предмета спора побитаног дела је 52.184,60 динара. У конкретном случају се не могу приметити правила поступка у спору мале вредности и члан 479. став 6. ЗПП који искључује право на ревизију у тој врсти спора, јер се ради о спору о непокрентости који се према члану 469. ЗПП не сматра спором мале вредности.

Следом наведеног, примењује се одредба члана 403. став 3. ЗПП која прописује да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић